

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24/2024
13.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Јасмине Симовић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., и ББ из ..., које заступа пуномоћник Биљана Етински, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, уз учешће умешача на страни туженог ВВ из ..., кога заступа пуномоћник Љуба Дамјанић, адвокат из ..., ради накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1362/23 од 28.09.2023. године, у седници одржаној 13.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1362/23 од 28.09.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1362/23 од 28.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 7534/2022 од 31.01.2023. године, ставом првим изреке, утврђено је да је земљиште под парцелом број .. у површини од 07 ари 04 м², њива треће класе Село, уписана у лист непокретности .. КО ..., власништво тужилаца у једнаким деловима од стране туженог приведено намени у површини од 625 м² и да у природи представља улицу Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцима исплати накнаду за означено преузето земљиште у износу од 8.506.250,00 динара, односно сваком по 4.253.125,00 динара, колико сваком тужиоцу припада по основу сувласничког дела на предметној парцели заједно са законском затезном каматом од 31.01.2023. године, као дана пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 894.473,46 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев преко досуђеног износа од по 4.253.125,00 динара, па до тражених 4.790.720,00 динара за сваког од тужилаца са законском затезном каматом од 31.01.2023. године.

Допунском пресудом Основног суда у Новом Саду П 7534/22 од 05.07.2023. године, одбијен је део тужбеног захтева којим је тражено да суд утврди да је земљиште под кат парцелом број .. површине 07 ари 04 м², њива треће класе Село, уписана у лист непокретности број .. КО ..., својина тужилаца у једнаким деловима од стране туженог приведен намени у површини преко 625 м² па до 704 м² (односно да је приведено намени у целости) и да у природи представља улицу ... у

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1362/23 од 28.09.2023. године, ставом првим изреке, жалба туженог је делимично одбијена а делимично усвојена и жалба тужилаца усвојена, тако што је првостепена пресуда потврђена у побијаном усвајајућем делу (ставови један и два изреке) док је у побијаном одбијајућем делу и делу одлуке о трошковима поступка (ставови три и четири изреке) првостепена пресуда укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење. Ставом другим изреке, жалба тужилаца је одбијена и допунска пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20 и 10/23 – други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови предвиђени наведеном одредбом да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији туженог. Предмет тражене правне заштите у овој парници је исплата накнаде за земљиште које је у јавној књизи уписано као својина тужилаца у једнаким деловима а фактички приведено јавној намени – улица ... у површини од 625 м², чиме су тужиоци као власници депоседовани и лишени права својине, с обзиром да није спроведен законом прописан поступак експропријације и одузимања земљишта. Иако тужени посебну ревизију изјављује због погрешне примене материјалног права не наводи конкретне законске разлоге који би оправдавали одлучивање о овој врсти ревизије због потребе разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или потребе новог тумачења права. Побијана одлука у делу којим је одбијена жалба туженог и потврђена првостепена пресуда заснована је на примени и тумачењу материјалног права које не одступа од правних схватања изражених кроз судске одлуке, а тужени ревизијом не указује нити доставља другачије правноснажне судске одлуке донете у споровима са чињеничним стањем као у овој правној ствари. Ревизија предвиђена чланом 404. ЗПП може се изјавити само због погрешне примене материјалног права, па се Врховни суд ценећи дозвољеност посебне ревизије туженог није упуштао у разматрање ревизијских навода којима се оспорава утврђено чињенично стање које по члану 407. став 2. ЗПП није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из наведених разлога на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 30.04.2019. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 4.253.125,00 динара за сваког од тужилаца. Наиме, тужиоци заједничком тужбом траже истоврсна потраживања и чине процесну заједницу обичних активних супарничара па се вредност предмета спора одређује према вредности сваког појединог захтева и дозвољеност ревизије оцењује према висини потраживања сваког од тужилаца.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе (12.12.2022. године, 1 евро је износио 117,6269 динара), Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић